



Edebiyat Defteri

Muhammet KÖÇEN **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
9 Eylül 2022 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Saklı Bahçen

Bahçende çiçeklerin rengi bile sapsarı,
İnan gün gün eritmiş seni görme ısrârı.

Gün batımı vurdukça minik gövdeleriyle,
Seslensen gelecekler bir çocuk özlemiyle.

İste filizlensinler semânın alt katında,
İste bir bir açsınlar mehtâba daldığında.

Gül, ay renginde doğsun pencereye yansısın,
Gökten düşen üç cemre saçlarını tarasın.

Beyaz tüller içinde gelin gibi lâleler,
Mum olup ıştınsınlar bahçeni birer birer.

Öyle bir hayrânlık ki bahçende bitmez heves,
Suya kandıkça değil senden aldıkça nefes.

Sanılır talîm etmiş rüzgâr değince servi,
Sen gezindikçe nazdan süzülür kirpikleri.

Değdirme toprağına kalsa âşık bî-çâre,
Cevr-ü cefâ da hoştur gülü bülbüle verme.

Bitmez umut âşığın parlayan nişânıdır,
Naza boyun eğilir talihin hitâbıdır.

Öyle bir efsûn ki bu her şey serâba döner,
Bahçen sandığım yerler bir bakışınmış meğer.

14.06.2020 Sivas
Muhammet KÖÇEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307104/sakli-bahcen.html>

Dođanın Sesi

Üstte bir koruluk, altta bir pınar,
Seslenir ovaya haydi gidelim!
Koşulsun yılmıklar, vurulsun nallar,
Toprak uyanmadan haydi gidelim!
Yeşilin bağrında bekleyenler var,
Kımıldansın orman dinsin bu hasret.
Gözleri ufukta bekleyenler var,
Çağlasın dereler, çağlasın rahmet.
Hiç anılmasak da biz bahtiyarız,
Yeter ki solmasın renk renk çiçekler.
Gül suya kandıkça biz bahtiyarız,
Kalkalım! Gidelim! Birisi bekler.
Dal dal yükselelim,
Meşeler omzunda.
Göğeselenelim,
Haydi! Gün doğsun da.
Yine gölgemizde türkü söylensin.
Yine bağrımızda Leyla süslensin.
Dal dal yükselelim,
Meşeler omzunda.
Göğeselenelim,
Haydi! Gün batsın da.
Mecnun'un sesi var eğil toprakta,
Duysaydın gezmezdin bir gün ufukta.
Sen de terk etmezdin toprak anayı,
Sinende taşırdın elbet doğayı.
Toprak candır, aşktır, her taş vatandır,
Üstünde her iklim inan bahardır.

15.6.2020
Muhammet KÖÇEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307271/dogandin-sesi.html>

Seni Yurt Edinmek

Hangi vapur uğrar söyle yurduna,
Bu şehirde kalmış bir iz gibisin.
Hiçbir lisan uymaz dudaklarına,
Sanki ötelere söyle gibisin.

Kaybetsem kendimi sokaklarında,
Bilmem hür mü geçer köle mi ömrüm.
Ya öldür ya bırak avuçlarında,
Bir umut içinde yaşasın gönlüm.

Ah! Bir çiçek olsam bitsem yanında,
Ezberlerdim bil ki adımlarını.
Belki yurt tutardım rüyalarında,
İnan ben koklardım hoş saçlarını.

Saçların ki dalda alıç sarısı,
Güneşin yerdeki elçisi olur.
Düşlerime girer gece yarısı,
Seni ilmek ilmek içime dokur.

Korkutmasın seni berbat talihim,
Hangi çiçek açmaz sabah olur da.
Seninle yazılır baştan tarihim,
Zaman duruverir saat vurur da.

Düzelir inan ki benzimin rengi,
Yeter ki bileyim adsız şehri.
Ya rüya denirdin ya da bir ezgi,
İnan tutmasaydım bir kez elini.

Hangi vapur uğrar söyle yurduna,
Bu şehirde kalmış bir iz gibisin.
Hiçbir lisan uymaz dudaklarına,
Sanki ötelere söyle gibisin.

16.6.2020
Muhammet KÖÇEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307474/seni-yurt-edinmek.html>

Aynam

Sen beni tanımazsın aynam,
Bilmezsin kimin gözleriyle baktığımı.
Bu saçlar benim değil, değil bu eller,
Anlarsın.
Aldanma seni tutan parmaklarıma,
Kırılırsın, düşersin ansızın.
Avuçlarımda can bulacağın,
Gerçek değil şaşırırsın.
Görmezsin bahtım satılığa çıkarılacak,
Bir eskicinin yorgun dudaklarında.
Kalbim tozlu kaldırımlara vurulacak,
Belki her şeyin adını yitireceğim,
Belki bacaların karası yüzümü boyayacak,
Tanınmayacağım yağmur yağmadıkça.
Isınmayacak tekrar gülüşlerim,
Gözlerim ıslanmadıkça.
Bilmezsin sen, görünmez olur kimi suratlar,
Sokak lambaları yanmadıkça.

Sen beni tanımazsın aynam,
Anlamazsın odamın lisanı hâlinden,
Perdeler birisini bekliyor gibi,
Parkeler hazır ayaklarına,
Yeni bir gün başlayacak kapı çalınsa.
Ah! Bilmiyor,
Her kapının ardındaki o sandığım.
Yüreğim diz vuracak ayaklarına,
Gözlerim uçurtma gibi saçlarına takılacak,
Elimde değil kalbimde izi çıkacak sicim ipinin,
Ardından sürükleneceğim.
Sığmıyor artık bu çocukluk, bu özlem ceplerime,
Kendimi tanıyamıyorum,
Sen hiç tanıyamazsın aynam.

6.07.2020
SİVAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311334/aynam.html>

Ŗiirlerde Saklısın

Sen bir Ŗiirsin
Bir harfin arkasında gülümsüyorsun
Herkes seni okuyor sanıyorum
Sen kızardıkça kiskanıyorum
Mısralarda bazen devleşiyorsun
Bazen bir sokak lambasının altındasın
Palton ıslanmış, yorgunsun, üşüyorsun
Bağırsan herkes duyacak, isyan etmiyorsun
Seslensen kimse anlamayacak seni

Yalnız bana gülücükler saçıyorsun
Yazmamı istiyorsun seni, çıkmak kalemimden
Basmak istiyorsun toprağa hürce
Başka seveceksin tabiatı
Başka saracaksın insanları
Bir yaşam sığacak dudaklarına
Ki dudakların tütüleyecek zamanı
Ağlamayacak hiçbir çocuk
Üzölmeyecek hiçbir anne

Haydi, Ŗiirlere sığınmış, saklanmış kadın
Mürekkekimle yeniden bir bedene bürün
Yine neşeyle gezin sokaklarda
Haydi, koş durma!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1314065/siirlerde-saklisin.html>

OLİVİA

Buğdaylar sarardı Olivia
Başaklar altın sarısı
Bugün güneş bir başka yakın
Dudaklarda bir başka şarkı
Tepeler artık öksüz değil Olivia

Gülüşlerin en sıcakını burada buldum
Seni de burada tanıdım Olivia
Lir kuşlarının ıslığında sesini duydum
Sanki ismin yankılanıyordu uzaklarda
Peşinden çocuklar gibi koşuyordum
Bana kaybolmak yakışır mıydı?
Hiç görmediğim yanaklarında kayboluyordum
Bu nasıl bir duygu Olivia
İlk kez korkuyordum
Sapsarı ekinler kol kola seni selamlıyordu
Bir renkte sen katıyordun Olivia
Bırakmıştın tüm telaşı şehrin asfalt yollarına
Ayakların ilk kez özgürce basıyordu toprağa
İlk kez kalbinin atışını duyuyordun
İlk kez başkasının dudaklarında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1317222/olivia.html>

Ayrılık Şarkısı

Gidemezsin çok uzaklara
Yolunu bir çocuk gülüşü keser
Bir adam düşer ayaklarına
Bastığın toprağa diller döker
Yokluğuna bir çare bulunmaz
Haziran üşütür elleri
Kuşlar bile bu semte uğramaz
Sisler yutar seni kaybeden şehri
Gidişin hangi albüme sığar
Hangi duvarda asılı kalır portren
Gitme özlemler soğuk trenlere kalsın
Hüzünler gün batımına
Gitme isterse kapın çalınsın
Gitme bir şiirin hatırına
Bir yaprak dalında güzeldir
Bir bebek annesinin yanında
Gitme bazı yollar götürür uçuruma
Bir parça daha kırılırsın
Bir mendil uzanmaz gözyaşlarına
Ayrılık eksilmektir anlarsın
Bir nefes yetmez yaşamaya
Sığınırsın tüm merhametiyle bir odaya
İsmi bile başka dillerde duymayı ararsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1321333/ayrilik-sarkisi.html>

Hâr-ı Bülbül

Gireceksin diye rüyalarım
Kaç akşam bekledim ey hâr-ı bülbül
Sanki kokun sinmiş odalarım
Senden bir iz gibi ey hâr-ı bülbül

Çağır-san düşerim inan peşine
Öz yurdum toprağım şusa iline
Rastlanmaz bir yerde senin eşine
Şehidin nişanı ey hâr-ı bülbül

Renklerin yetmez mi ufku delmeye
Ne yollar tükettim sana gelmeye
Kesseler yolumu yerde ölmeye
Göklerden gelirim ey hâr-ı bülbül

Yağmur gibi düşsem yanaklarına
Süzülsem can olsam yapraklarına
Usandım gurbetin uzaklarına
Gölgende yer yok mu ey hâr-ı bülbül

Melikesi sensin yüce dağların
Hükmünü sürersin nice çağların
İzinle girilen bütün bağların
Kaderi sen sandım ey hâr-ı bülbül

Muhammed dedikçe canlanır aşkın
Bir sırdaş ararsın herkesten yakın
Bülbülü sardığın kanlı yaprağın
Kalbimdedir yeri ey hâr-ı bülbül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405283/h-r-i-bulbul.html>

Gel Çağrısı

Bir bahane bul gel haber vermeden
Elinde bavulun bir de adresim
Sesini duyayım akşam girmeden
Canlansın yeniden cılız nefesim

Sayıklarken seni geceler uzar
Perdeler çekilir gizli bir elden
Özlem büyür büyür odama sızar
Senden başka bir şey geçmez gönülden

Sensiz yaşam yalan yaşamak yarım
Gel hasret ipini kes ortasından
Sen benim ateşim sevdam esrarım
Bana da yer ayır aşk sofrasından

Bahar sensin yaz sen göğün rengi sen
Ağaçtaki yaprak bir uzun gölge
Sen tatlı rüzgarsın vademde esen
Çağlayan deresin gönül çölünde

Süngüm düştü artık çöktü bir şehir
Tutacaksan al tut şu ellerimden
Vuslat köprüsünden aşkla geçilir
Duyayım dilinden bak ben geldim ben[/italik]

Muhammet Köçen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1443896/gel-cagrisi.html>